

SLADKÝ ŽIVOT

A romantic couple is shown in a close embrace. The woman, with long reddish-brown hair, is wearing a vibrant red, sleeveless, draped dress. The man, with dark curly hair, is wearing a dark blue long-sleeved shirt. They are standing in front of a brick house with a tiled roof and a chimney. The scene is set outdoors with green foliage in the background. The overall mood is intimate and romantic.

Annie Westová
Čas odchodů,
čas návratů

ANNIE WESTOVÁ

ČAS ODCHODŮ,
ČAS NÁVRATŮ

PŘEKLAD

JANE AUSTINOVÁ

Milá čtenářko,

už víckrát jsme si povídali o tom, jak klasické pohádky – v té či oné podobě známé po celém světě – tvoří jakýsi „myšlenkový základ“ příběhů, které Vám přináším. A že nejoblíbenější je pohádka o popelce. Skromné a nevýbojné dívce, kterou si najde skvělý princ. Není divu, pohádky jsme v určitou etapu svých životů měli rádi všichni, tak proč ne?

Musím se Vám ale přiznat, že snad ještě radši mám ty příběhy, kde hrdinka nesedí v koutě a nečeká až ji najdou. Příběhy o samostatných a silných ženách, které si dokáží prosadit to, co samy chtějí, to, po čem touží. A když je to někdy navzdory jejich protějškům – nevadí. Vždyť oni časem přijdou na to, že je to dobré i pro ně...!

Přesně takové rysy má povídka To opravdu nečekala!, v níž Clare odmítne „srazit kufry“ před svým skorošvagrem, takže ten se pak jenom diví tomu, co se v té tiché dívce skrývalo. Stejně tak Bess (Čas odchodu, čas návratu) dokáže odejít z manželství s bohatým mužem..., který se také pak už jenom diví. Geraldine (Španělova překvapivá manželka) se zase dokáže jinému takovému „pánovi tvorstva“ postavit a zmařit jeho plány. A podobné rysy mají i hrdinky zbývajících tří příběhů v edicích Sladký život a Sladký život Duo.

*Takže já jsem spokojený!
A doufám, že Vy budete taky.*

*... s láskou
Váš Harlequin*

Annie Westová

ČAS ODCHODŮ, ČAS NÁVRATŮ

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Nine Months to Save Their Marriage

První vydání:
Mills & Boon, an imprint of HarperCollinsPublishers, 2023

Překlad:
Jane Austinová

Odpovědný redaktor:
Jiří Chodil

© 2023 by Annie West
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2025
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa
info@harpercollins.pl
www.harpercollins.pl
www.harpercollins.cz

ISBN: 978-83-291-1416-5 (EPUB)
ISBN: 978-83-291-1417-2 (MOBI)
ISBN: 978-83-291-1418-9 (PDF)

PROLOG

„Věděla jsem, do čeho jdu, Bess, a *má* to své výhody.“

Elisabeth sledovala, jak její dávná kamarádka obdivuje její diamantový náramek a druhou rukou přejíždí po šantungovém hedvábí jejích značkových šatů.

Lara zachytila její pohled. „A nejsou to jen šperky a oblečení, zlato. Sice musím být Georgeovi kdykoliv k dispozici, ale když je pryč, můžu si dělat, co chci, jako třeba zajít za tebou.“ Naklonila se k Bess blíž. „Moc ráda tě zase vidím. Kdy jsme se takhle vlastně sešly naposled?“

„To je už hodně dlouho. Dost s Jackem cestujeme.“ Bess se usmála, jako by jí neustálý přesun z místa na místo vůbec nevadil. Přitom by se nejraději už někde natrvalo usadila.

„S tebou byla vždycky legrace.“ Lara našpulila rty. „Když jsem s Georgem, můžu jít kamkoliv, ale když jsem sama... Lidé jsou hrozně úzkoprsí. Zvláště ženy. Dveře mnohých domů pro mě bez něj zůstávají zavřené.“

Bess to nepřekvapovalo. Lara byla milenkou bohatého muže a manželky z vyšší společnosti jí prostě nedůvěřovaly. Když dovedla svěst jednoho bohatého magnáta, klidně to mohla udělat znovu.

„Jsou nervózní. Málokterá je tak oslňující jako ty.“

„Díky, zlato. To víš, snažím se.“ Lara se vesele zakřenila. Bess si přesně tento rozverný úsměv

pamatovala ze školy, kam spolu chodily. Vzápětí však kamarádka zvažněla a zadívala se na Eiffelovku, tyčící se nad střechami.

„Trápí tě něco?“ starala se Bess.

Lara se znovu usmála, tentokrát však smutně. „Co jsem si nadrobila, to si taky musím sníst. Ale občas bych chtěla mít to co ty.“

„Jak to?“

Bess nebyla se svým životem spokojená. Jack byl často pryč za obchodem, často se stěhovali a ona musela na novém místě začínat stále od začátku. Teď byli momentálně v Paříži, ale žili v hotelu. Kdyby si tu koupili nebo alespoň pronajali byt, byla by mnohem spokojenější. Připadalo by jí, že má konečně vlastní domov, po kterém tolik toužila.

Možná tě štve úplně něco jiného.

Bess ten protivný hlas v sobě zadusila, ostatně jako vždycky.

„Ty a ten tvůj úžasný Jack... Vaše svatba byla tak nečekaná, že jsem nejdřív měla pochybnosti. Ale přece tě znám, Bess. Kdybys ho nemilovala a on tebe, nevдалa by ses za něj. Jsem ráda, že jste společně našli lásku. Na svatebních fotkách jsi celá zářila. A Jack se na tebe díval jako na svatý obrázek. Byl z tebe zjevně úplně unešený.“

Lara zvedla sklenku s koktejlem a Bess vzápětí rovněž, aby za ní mohla skrýt svou vyděšenou tvář. Při zmínce o lásce se jí sevřel žaludek.

Doufala, že na ní Lara nic nepozná. Nechtěla, aby kamarádka přišla na to, že v jejím navenek skvělém manželství zejí už dlouho citelné trhliny. O to nestála. Hodila do sebe pořádný hlt pití a alkohol jí okamžitě stoupl do hlavy.

Ale snad ji vyděsila spíš myšlenka, že by ji Jack mohl milovat.

Kéž by.

Myšlela si, hlavně ale *doufala*, že se tak jednoho dne

stane. Věřila, že i když se do ní nezamíloval na první pohled jako ona do něj, časem se láska přece jen dostaví.

Stále na to však čekala.

„George je moc hodný,“ pokračovala Lara, „ale pořád je to vztah něco za něco. Jeho potřeby mají samozřejmě vždycky přednost. Je natolik zvyklý, že po každé dostane, co chce, že ho ani nenapadne, aby se alespoň jednou zeptal, co si přeju já.“

Bess nic neříkala. Myslela na vlastní kalendář, který byl uzpůsobený Jackovým potřebám. Večeře s potenciálními investory, promoční akce, charitativní večeře, sloužící k navazování kontaktů. Každý týden jí jeho osobní asistentka posílala rozpis schůzek doplněný hojnými a podrobnými poznámkami, aby se mohla řádně zhostit své hostitelské role a pomohla tak Jackovi okouzlit evropskou společenskou i obchodní smetanou a hladce se do ní včlenit.

Kvůli tomu se s ní také nakonec oženil.

Lara téma dále rozvíjela, avšak Bess ji už neposlouchala. Bzučelo jí v hlavě a bušilo jí srdce.

Jako by Lara popisovala její manželství.

Neustálé čekání. Jackovy požadavky měly pokaždé přednost před jejími. Nikdy se ani nezeptal, jestli by raději nezůstala doma. Své obchodní ambice upřednostňoval před jejich vztahem, i když byl už dlouho velmi úspěšný a bohatý.

Uměl být také něžný a vřelý, dokonce i laskavý a nedolatelně okouzlující, když chtěl. To se mu pak nedalo odolat. A co se týkalo intimností...

Bess znovu pořádně upila, aby zakryla horko, barvící jí tváře. Jack byl skvělý milenec. Z pouhého jeho polibku jí podklesávala kolena a všechno se jí naráz vypařilo z hlavy.

„I když mám spoustu času jen pro sebe,“ pokračovala neúnavně Lara, „nemůžu si vůbec nic naplánovat, protože George čeká, že jakmile zavolá, a to může být kdykoliv, budu dělat, co bude chtít.“

Bess znovu blesklo hlavou, že to zní přesně jako její manželství. Kdykoliv si v nějakém městě trochu zvykla, ať to byla Kodaň, Madrid nebo Londýn, Jack nebo jeho osobní asistentka jí poslali zprávu, že se přemisťují jinam.

„Nemůžu si ani obléct staré tričko nebo flanelové pyžamo.“

Také Bess měla svou oblíbenou noční košili, pohodlnou a volnou. Jenže Jack ji nesnášel. Musela na sebe tedy navlékat hedvábí a krajky, nebo, a tak to měl její muž nejraději, musela spát úplně nahá. Pohodlná noční košile se pak během neustálého stěhování někde ztratila.

„Promiň, Bess, neměla bych si stěžovat. Mám se vlastně naprosto báječně.“

Lara mávla na číšníka, aby jim přinesl další skleničku. Bess si původně chtěla dát jen jeden, protože ji večer čekala ještě nějaká společenská událost, ale do jejího nitra se pozvolna plížil děs. Stydla jí z něj krev a ježily se chloupky vzadu na šíji.

Sice byla za Jacka vdaná, ale stejně tak mohla být pouhá jeho milenka.

S námahou polkla hlt alkoholu. Prodíral se hrdlem jen těžko. Jako by je měla plné ostrých střepů z neuskutečněných snů.

Z toho poznání zůstala jako omráčená. Ruce se jí chvěly tak, že musela sklenku s pitím položit na stůl.

Dotěrný hlas, který pokaždé bez větších potíží umlčela, jí nedal pokoj.

Jsi jen milenka se snubním prstenem, manželka na reprezentaci, nic víc.

Jediný rozdíl mezi ní a Larou tkvěl v tom, že ona měla za sebou svatební obřad, při němž její oči zářily štěstím a Jackovy uspokojením z toho, že získal trofej, která mu znatelně pomůže na cestě k ovládnutí světového trhu s energiemi z obnovitelných zdrojů.

Osmnáct měsíců po svatbě, a stále do tebe není zalíbený.

Bessino srdce se svíralo žalem. Konečně si byla schopná přiznat pravdu.

Její manžel ji nikdy nebude milovat.

A každý další den, kdy si bude nalhávat opak, pro ni bude utrpením. Manželství s Jackem ji pozvolna zabíjelo.

PRVNÍ KAPITOLA

O deset měsíců později.

Bess si nasadila sluneční brýle, aby ztlumily oslnivý jas modré oblohy, modrozeleného moře a písku tak bělostného, že vypadal jako moučkový cukr. Za tím vším se rozkládala změř syté zeleně, kterou tu a tam přerušovala holá místa. Pod stromy se krčily budovy.

Chytila se pilota za podávanou ruku a vystoupila z hydroplánu. Poodešla na molu kousek dál, zatímco pilot z letadla vyndal její zavazadlo.

Bess viděla plno nádherných míst, ale žádné z nich nebylo tak úchvatné jako tohle.

Vydala se sem, aby slavila, nikoli pracovala, čímž se pro ni stal tento ráj na zemi ještě přitažlivějším. Z Paříže odjela už téměř před rokem. Zdolávala jednu výzvu za druhou a radovala se z nabyté svobody, která jí umožňovala přijímat projekty, jež testovaly její schopnosti, obohacovaly ji a nebývale uspokojovaly. Co se vdala a přestala pracovat, aby mohla podporovat v kariéře manžela, nevěděla, co je to pocit uspokojení z vlastního úspěchu.

Bess se pomalu nadechla. Byla to minulost, tak proč se tím zabývat.

Vdechla slaný mořský vzduch a s ním i vůni čehosi sladkého, co s sebou přinesla bríza od bohaté zeleně. Snad tropické květy. Těšila se, až to tu začne

prozkoumávat. Práce ji těšila, ale odpočinek už potřebovala a toto místo se na relaxaci zdálo jako stvořené. Věděla, že sestřenice Freya bude mít při výběru šťastnou ruku.

„Takhle krásně musí být v ráji,“ zamumlala. „Vypadá to tu přesně jako z cestovního katalogu.“

Pilot přikývl a postavil před ni kufr. „To máte pravdu. Až na to, že tento ostrov je tak exkluzivní, že sem nepouštějí žádné novináře.“ Pátravě na ni pohlédl. „Vy jste tu ještě nikdy nebyla?“

Bess zavrtěla hlavou. „Ne, v Karibiku nikdy.“

„Pak jste si tedy vybrala to nejlepší z nejlepšího. Skutečný luxus i soukromí, dokonale čisté prostředí a diskrétní služby.“

Vysoký Američan se usmál a ve vnějších koutcích se mu přitom objevily vějířky vrásek. Bess si uvědomila, že je velmi hezký.

Nic to s ní však neudělalo. Žádné zatřepetání srdečního rytmu, když jí pohlédl hluboko do očí.

To svedl pouze jediný muž na světě.

Blesklo jí hlavou, že to tak může být navždy, a klesla na duchu. Možná však její pesimismus způsobila pouze únava z dlouhé cesty. Oplatila pilotovi úsměv. Jednou jistě všechno přebolí a ona si najde někoho, kdo ji bude milovat. Jenže nejdříve musí proběhnout rozvod.

„Zůstávám přes noc,“ konstatoval pilot. „Další charterový let mě čeká až zítra za úsvitu. Stavím se v baru na skleničku. Nepřidáte se?“

Nemělo to cenu. I kdyby se vážně jednalo jen o jednu sklenku a trochu povídání. Bess z jeho očí vyčetla vřelost a nechtěla, aby získal nesprávný dojem.

„Díky. To je od vás moc hezké, ale jsem unavená. Potřebuju si odpočinout.“

Američan přikývl, avšak jeho úsměv poklesl jen neznatelně. „Kdybyste si to rozmyslela, víte, kde mě najít.“ Natáhl se do letounu, a zatímco z něj vytahoval

svou tašku, objevila se u nich žena v úhledné sukni a bílé polokošili, aby je přivítala na ostrově.

Nakonec se ukázalo, že Bessina výmluva nevinnou lží vlastně vůbec nebyla. Žena ji zavedla k luxusnímu bungalovu, který poskytoval naprosté soukromí. Odmlítla její nabídku, že ji provede po ostrově, zatímco jí někdo další z personálu vybalí, a jakmile osaměla, skopla boty a natáhla se na velkou postel. Libovala si, jak je měkká, protože měsíce spala na tvrdé matraci, a vzápětí tvrdě usnula.

Když otevřela oči, slunce stálo nízko nad obzorem. Úchvatný západ zbarvil oblohu do neónově růžového a sytě oranžového odstínu.

Božský klid rušilo jen čírikání ptáků. Na Bess se snesla pohoda. Ruch jí nevadil, ale stejně tak vítala duševní pokoj.

Během uplynulých deseti měsíců se mu vyhýbala, protože klid by jí poskytoval příležitost, aby přemýšlela o Jackovi. Proto raději pracovala do úmoru, aby po návratu domů padla a neměla čas na nic myslet.

Sevřelo se jí srdce. Odchod od něj byl jediným správným řešením, aby si zachovala zdravý rozum a zbytek sebeucty. Záleželo jí na něm, to ano, jenže když se láska stane vězením, v němž se jeden z partnerů cítí ve svazku jako občan druhé kategorie, rozchod je jediným řešením.

V koutku duše stále toužila po šťastném konci, který si kdysi vysnila, ale věřila, že čas ji z takové romantické představy jistě vyléčí.

Aby se přestala zabývat bolestnými vzpomínkami, upřela pozornost na nádherný výhled. Umínila si, že se tu konečně naučí lenošení. Měla týdnenní volno a hodlala ho maximálně využít. Nebylo přece možné neustále fungovat bez přestávky.

Nejdřív ji však čekala oslava. Šaty, které si objednala, již byly doručeny. Doufala jen, že budou ve skutečnosti vypadat stejně krásně, jako se zdály online.

Zítřejší tajné svatby se měla zúčastnit jen hrstka lidí. Nevěstu však pojilo příbuzenství s královskou rodinou a ženich byl dokonce korunní princ, takže Bess chtěla vypadat co nejlíp. Freya s Michaelem chystali oficiální sňatek později. Toto měla být „skutečná“ svatba, na kterou pozvali jen přátele, a Bess rozhodně nemínila svou sestřenicí zklamat.

Otevřela dveře do opulentní šatny a její pohled okamžitě přitáhl oděv živých barev. Zadržela dech.

Natáhla ruku a dlaní přejela po jemném hedvábí. Jako učitelka ve školách v Africe a jihovýchodní Asii, vzdálených od civilizace, bylo jejím věrným průvodcem praktické bavlněné oblečení, které se dalo snadno prát. Tak nádherné šaty na sobě neměla už celé věky.

Po zádech jí přejel mráz a Bess ruku stáhla.

Krásné šaty jí připomněly svět, který sdílela s Jackem. Tehdy nosívala couture modely běžně, protože to tak vyžadoval. Spoluvytvářela tím dojem, jaký chtěl budít na veřejnosti. Musela nosit jen to nejlepší a nejdražší. Líbilo se mu také, jak poddajné hedvábí měkce splývalo po jejích křivkách.

Mráz se změnil na žár. Sálal tak, až se změnil na peklo v jejím nitru. Peklo, které Jack podněcoval, aby po něm šílela.

Semkla rty a potlačila momentální tělesnou slabost. Sáhla po šarlatových šatech, které si chtěla dnešního večera vzít na sebe. Byly sice ušité z hedvábí, ale nenavrhol je žádný slavný designér. Přesto byly krásné a hezky jí ladily k pleti i vlasům. Bess si je však vybrala především proto, že jí zvedaly náladu a mohla si je dovolit.

Prošla kolem koupelny, v níž vévodil mramor a sklo, a vydala se před bungalov na soukromý dvorek, kde se nacházela venkovní sprcha, zásobená dešťovou vodou. Měla totiž obavy, že kdyby se naložila do velké zapuštěné vany, nikdy by z ní už nevylezla.

Když se rychle osprchovala, oblékla a slabě nalíčila,

vklouzla do šarlatových sandálů, které si objednala společně s šaty, a otočila se k zrcadlu.

Zjistila, že svůj oděv zvolila velmi dobře. Šaty jí skvěle padly. Vlasy si zvedla a upevnila na temeni, což byl zvyk, který si osvojila, když začala jezdit to míst, kde bylo horko. Navíc takový účes skvěle doplňoval šaty, které měly zavazování kolem krku.

Usmála se na sebe. Vypadala... dobře. Celé měsíce se vyhýbala zrcadlům, protože především v prvních dnech po odchodu od Jacka vypadala sklesle. Teď to bylo jiné.

Vyhlížela skvěle a skvěle se také cítila.

Začínala si myslet, že čas skutečně pracuje pro ni. Sice pomalu, ale přece.

„Bess!“ Freya vyskočila z lehátka u bazénu a spěchala kamarádku pozdravit. „Chtěla jsem za tebou jít do bungalovu, ale Michael tvrdil, že jsi po tak dlouhé cestě unavená a potřebuješ si odpočinout.“

„Měl pravdu. Usnula jsem hned, jak jsem si lehla, a spala jsem jako zabitá.“

Bess se zazubila a pevně se s Freyou objala. Setkání s dávnou kamarádkou bylo příjemné. Jako by se vrátila domů. Domov, kde vyrůstala, se jí odcizil. Do Moltyn Hall přijela od svatby na návštěvu pouze jednou. Zdržela se velmi krátce, protože její otec a Jillian měli jiné priority.

„Ukaž, ať se na tebe pořádně podívám.“ Prohlédla si sestřenici od hlavy k patě a to, co viděla, ji potěšilo. „Připadá mi, že jsi nikdy nevypadala tak šťastně jako teď. Přímo záříš.“

Freya pokrčila rameny. „Za to může Michael. A to i přesto, že ho jako budoucího krále čeká plno povinností.“

Bess z vlastní zkušenosti věděla, že pokud je láska jednostranná, pod tlakem četných úkolů a stresu vybledne. „A vážně víš, do čeho jdeš?“

„Ano. Tak to prostě je. Chápu, že to někdy bude hodně těžké, ale Michael mě miluje a já jeho taky.“

Oči jí zářily, jako by je měla plné hvězd, a Bess se sevřelo srdce. Bylo jasné, že jejich láska je vzájemná. Všechny nesnáze překonají společně. „Zvládneš to na jedničku. Michael má obrovské štěstí, že tě našel.“

Freya jen mávla rukou. „O mně toho bylo už dost. Teď jsi na řadě *ty*. Vypadáš báječně. Jako bys právě navštívila kosmetiku a kadeřníka a neprijela z indonéské divočiny.“

„Docela ses trefila. Východní Timor. Asi tisíc kilometrů východně od Bali. Nádherná země.“

Freya sestřenici táhla ke dvěma polstrovaným lehátkům. „Líbilo se ti tam? Bála jsem se, že ses pustila do něčeho, co bude nad tvé síly.“

Bess si vybavila potíže, kterými si prošla, ale ty nebyly ničím oproti pocitu, že dělá něco smysluplného. Úsměvy a nadšení studentů i jejich rodin jí přinášely velké uspokojení stejně tak jako vřelost, s níž ji komunita mezi sebe přijala.

„Začátky nebyly vůbec jednoduché, ale zvládla jsem to a teď je to skvělé.“ Bylo to určitě mnohem lepší, než se s romantickými představami vrhnout po hlavě do manželství, které se nakonec nevyvedlo, protože se její sny střetly s krutou skutečností. Bess se odhodlaně usmála. „Jistě mi prozradíš, jak se ti tuhle svatbu podařilo utajit. Něco takového je v královských rodinách nemožné.“

Freyina tvář se rozzářila. „Michaelovi rodiče nám navrhli, že bychom před oficiální svatbou v katedrále a vším tím humbukem měli strávit nějaký čas někde, kde bychom byli jen sami dva, než nám to všechno začne. Samozřejmě jsme po tom skočili. Michael mě dokonce bere po obřadu někam, kde budeme úplně sami. No není to báječné?“

Po boku toho správného muže určitě.

Bess vlastně žádné líbánky neměla. Po svatbě s Jackem

nějaký čas pobýli v luxusním pěťhvězdičkovém hotelu a o svatební noci se její manžel předvedl jako výtečný milenec. Při vzpomínce, co všechno spolu prováděli, se Bess zrychlil pulz. Na své první milování si pamatovala velmi dobře.

Jinak však trávili čas s cizími lidmi, s nimiž chtěl Jack dělat byznys. Dokonce i slavnostní večeře v luxusních restauracích byly zaměřené na získávání nových, užitečných kontaktů, místo aby u jídla seděli jen sami dva a užívali si novomanželského života.

„Je,“ přitakala. „Řekni mi ještě, co se bude dneska a zítra dít a kdo všechno tu bude.“

Freya se nadšení vytratilo z tváře. Popadla Bess za ruku a řekla naléhavě: „Doufám, že jsem nic nepokazila. Nebyla jsem si jistá, jestli ho mám pozvat, ale je přece jen Michaelův přítel. Bála jsem se, že se tě to dotkne, ale ujistil mě, že jste se rozešli v dobrém a že si zachová chladnou hlavu. Navíc Michael tvrdil, že bys přijela i tak. Chtěla jsem ti to říct už minulý týden, ale nemohla jsem se ti dovolat.“

Bess zatrnulo. Přesto i ona stiskla kamarádce ruku a ujistila ji, že se nic neděje. „To je v pořádku. Je to tvoje svatba, můžeš si pozvat, koho chceš.“ Dobrý pocit z toho však rozhodně neměla. Brněla ji kůže celého těla, jako by ji chtěla varovat. „Přestal mi fungovat mobil a stejně tam bylo špatné spojení. Říkala jsem si, že si nový koupím až někdy tento týden.“ Bess situace vyhovovala. Alespoň nemusela čelit nutkání, aby vyhledávala novinky o svém ex.

Freya se k ní důvěrně naklonila. „My o vlku a vlk...“

Jejich rozhovor přerušila živě hovořící skupina žen, jimž v patách šel shluk mužů. Jedním z nich byl Michael, který právě mluvil s kýmsi vzadu.

„Bess, musím ti ještě říct...“ začala šeptem Freya, avšak její hlas přerušily hlučné pozdravy příchozích.

Bess ji beztoho stěží poslouchala. Nedokázala odvrátit pohled od vysokého tmavovlasého muže, který

se držel v pozadí. Stál široce rozkročený, ruce vězely nonšalantně v kapsách a ve měl tváři nenucený výraz. Jeho postoj působil uvolněně i provokativně zároveň.

Jeho kobaltově modré oči pod černým obočím se střetly s jejím a Bess byla ráda, že sedí, protože v tom momentě se pod ní prudce zhoupla zem.

„Ahoj, Elisabeth. Dlouho jsme se neviděli,“ pronesl ten, o němž doufala, že ho už nikdy neuvidí.

Jack Reilly. Její manžel.

DRUHÁ KAPITOLA

Jack si ze své výšky prohlížel ženu, kterou neviděl téměř celý rok. Ohromilo ho, jaký na něj měl její zjev stále vliv. Na setkání s ní byl připravený. Nikdy nic neponechával náhodě. Přesto ho překvapila.

Byla ještě přitažlivější, než jak si pamatoval.

Nebyla sice nutně nejkrásnější žena, jakou kdy potkal, avšak měla v sobě cosi, co ji od ostatních krásků odlišovalo. Byla opálená, což šlo dobře k jejím tmavým vlasům, a nový odstín pleti navíc zvýrazňoval oči v barvě koňaku. Teď byly doširoka rozevřené šokem, což ho navýsost potěšilo. V Paříži ho šokovala ona, teď jí to tedy oplatil.

Po jejím odchodu byly vztek a rozhořčení jeho stálými průvodci. Cítil je dokonce i teď, ačkoliv spolu s nimi se do jeho nitra vkradlo i cosi jiného.

Vnímal hluboko v těle důrazné pulzování a jeho srdeční tep ztěžkl a zpomalil. Zároveň se mu do krevního řečiště rozlilo dráždivé uvědomění si její přítomnosti. Jeho bouřlivě kypící šum ho nabil víc než jakýkoliv úspěšně uzavřený obchod.

Její štíhlé údy zlatavě zářily a tmavě červené šaty působivě splývaly po jejím nádherném těle. Hedvábí se dráždivě napínalo přes její prsa a skutečnost, že na ní róba držela jen díky dvěma úzkým ramínkům, byla silně provokativní.

Kdysi se tak oblékala hlavně proto, aby ho nabudila.

Věděla, že ji rád svléká kousek po kousku. O to víc si pak užili milování, které jim přinášelo vrcholně uspokojující rozkoš a které bylo nepostradatelným prvkem jejich manželství.

Jenže teď... Netušila, že tu bude. Oblékla si snad ten svůdný kousek hedvábí kvůli někomu jinému?

Zlostně sevřel čelisti a pozorným pohledem přejel skupinku přítomných mužů. Kromě něj tu všichni byli s partnerkami, s nimiž byli také zabraní do hovoru.

„Ahoj, Jacku.“ Elizabethin hlas zněl zastřeně a jeho zvuk v něm zažehl požár, jehož žhavá cesta vedla z hrudníku přes břicho až do třísel.

Pomalů se nadechl a kochal se vědomím, že ji jeho přítomnost zasáhla stejně jako jeho ta její. Navzdory odvážně vytrčené bradě i přísně semknutým ústům bylo zjevné, že ji stále vzrušuje. Prozradily ji bradavky, bodající do hladké látky hedvábí. Zradil ji i hlas, nakřáplý touhou.

Jack zkřivil rty. O svatební noci ke svému překvapení zjistil, že je ještě panna, což znamenalo, že jen on věděl, že sexuální vzrušení se projevuje i v jejím hlase.

Vzápětí mu zrak zastřel temný stín. Možná už Elisabeth spala s někým jiným. Nitro mu sevřela bolest, pronikající až k lopatkám.

Stejně však, ať už oněch deset měsíců dělala cokoli, tělesně byla pořád jeho. Chtíč mezi nimi se ani teď nedal popřít.

A s tím se už dalo něco dělat.

Zvedla se z lehátka s grácií, která jí byla vlastní. Byla to také první věc, které si na ní okamžitě všiml. Vstala snad, aby mu mohla líp čelit? Lesklá látka zachytila světlo a svůdně se zatřpytila na jejích dlouhých stehnech i křivkách nader a boků.

Jacka zasvědily dlaně. Toužil jimi přejíždět po jejím štíhlém těle, přesvědčit se, že všechno je tak, jak bylo dřív. Znal ho z paměti. V žilách mu zpívala žádost a svírala jeho tělesnou schránku svou neodbytností.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Čas odchodů,
čas návratů.

Pokud se Vám ukáзка líbila, na našem webu si můžete zakoupit
celou knihu.